

Handicaprådets Svar på høring I forbindelse med aktivitetsændringer som følge af udmøntning af budget 2020

Overordnet skal det bemærkes, at brugersiden af Handicaprådet bliver provokeret af ordvalg og skabelon i det fremsatte materiale. Det er tydeligt, at det handler om besparelser, besparelser som på flere områder rammer særdeles hårdt på de borgere, som er omfattet af disse besparelser =aktivitetsændringerne i dokumentet. Besparelser nævnes ikke med et ord, selvom alle ved det er det, det handler om. Det er tydeligt, når materialet gennemlæses, at der er tale om et administrativt materiale, som flere gange blotlægger den manglende forståelse for de forhold borgerne er underlagt.

I forhold til de *kan* opgaver, som bliver sparet væk, kan vi kun endnu engang gøre opmærksom på, at dette fremadrettet vil betyde flere *skal* opgaver på de berørte områder. Det er så med til, at der i de kommende år skal findes flere penge til visse områder. Der skal ligeledes gøres opmærksom på, at det ikke er sikkert, at der står frivillige organisationer parate til at træde til, om dette senere måtte være ønskeligt fra politisk side.

§ 107 tilbud

I punkterne på voksenområdet omtales § 107 tilbud flere gange i dokumentet, som de dyre § 107 tilbud. § 107 tilbud er midlertidig tilbud, som retter sig til rigtig mange forskellige målgrupper. Private tilbud er i mange år blevet godkendt som § 107 tilbud uafhængig af målgruppernes behov. Og nogle borgere har reelt boet i tilbuddene i mange år, ja sågar et helt liv. Andre tilbud er forberedende til et voksenliv. Vi går ud fra at myndighed ikke har anbragt unge/voksne i disse tilbud med mindre, der har været behov for at være under betryggende rammer, men hvor man selvfølgelig også har stillet realistiske krav til de borgere, som er i tilbuddet. I dokumentet kommer det til at se ud som om dette ikke er tilfældet. Vi må klart regne med at myndighed og tilsyn gør opmærksom på forhold, som er modstridende kravene til tilbuddene. Vi må også være i den tro, at myndigheden hele tiden kun har visiteret borgere til et § 107 tilbud, såfremt borgeren har behov for et sådan tilbud. – Og vi skal gøre opmærksom på, at § 107 tilbud for rigtig mange borgere er en god løsning. Vi oplever også blandt mange unge, at det at bo i egen lejlighed kan være en stor udfordring med bl.a. ensomhed som resultat. Mange af disse unge har af andre grunde ikke et særlig stort netværk, og ofte ingen jævnaldrende venner. Det er vigtigt at pointere, at ikke økonomiske stramme rammer må forhindre det rigtige tilbud.

Vi er forundrede over, at der i forbindelse med besparelser nævnes, at der sandsynligvis er 5 borgere, som vil kunne flytte i egen bolig. Hvorfor er disse borgere ikke allerede i en proces, hvor vedkommende flytter i egen bolig. Det er vores oplevelse, at der løbende tages initiativer til sådanne flytninger.

§ 82 og § 85

Flere målgrupper forventes at gøre brug af mere § 82 støtte altså periodevis gruppeforløb. Det kan sikkert til visse borgere være en god vej til at indlære sig visse færdigheder. Det kan f.eks. være brug af internet.

Men der er også borgere, som ikke vil kunne modtage kollektive beskeder og derfor ikke får udnyttelse af tilbuddet. Også selvom borgeren i anden sammenhæng tilhører målgruppen, som disse tilbud retter sig imod. Vores bekymring er, at målet om at nå den rette besparelse går forud for vejledningen, hvilket betyder flere får et tilbud, som de ikke kan bruge til andet end at blive frustrerede. – Det nævnes under psykiatrien at man må kunne forvente aflysninger, fordi opgaverne skal holdes indenfor rammen. Er man ikke vidende om, at aflysninger fra støttepersoner i dag ikke altid erstattes. I al fald ikke for borgere med udviklingshæmning. Et faktum, som giver mange frustrationer. I forbindelse med tidligere besparelser er gruppeforløb besluttet som en af besparelserne. Vi mangler en tilbagemelding på resultaterne af disse forløb.

Døgntilbud og bofællesskaber.

Vi regner med at døgntilbud er de tilbud vi almindeligvis kalder botilbud. Der er i dokumentet flere punkter som berører denne gruppe. Det bliver nævnt, at der er flere borgere i deres hjem hele dagen begrundet i tidligere besparelse i forbindelse med tvungen pensionering fra dagtilbud i forbindelse med 65 års fødselsdag. Det er en af årsagerne. En anden er, at der i forbindelse med besparelse blev indført 4 dags uge på dagtilbuddene. En tredje er, at flere borgere fravælger dagtilbud § 103. Begrundelserne er flere, men et er mangel på tilbud, som borgeren kan se sig selv i. Altså også en konsekvens af tidligere besparelser. Botilbuddene fik i samme omgang også besparelser. Området fik således flere opgaver samtidig med at området blev besparet. Nu hvor konsekvenserne af tidligere besparelser virkelig slår igennem, sættes yderligere besparelser ind. Det går ud over personale, men sandelig også ud over beboerne. De får meget brug for den disciplin de virkelig mestre, at vidde i venteposition.

Flere af punkterne i foreslåede ændringer i botilbud er personale relaterede. Dem vil vi ikke kommentere på, blot pointere, at dygtige medarbejdere også kan presses så meget, at man taber pusten. Når man læser tilsynsrapporterne for 2018, står der, at der er for meget personalegennemtræk på tilbuddene. Og der står også, at det kan skyldes de mange besparelser som området har været udsat for. Nu kommer der igen besparelser. Så vi kan frygte endnu mere gennemtræk. Beboerne har i den grad brug for kontinuitet, for at få dagligdagen til at fungere. Stor gennemstrømning af personale giver utryghed.

Der nævnes anden personalesammensætning kan være en af vejene til besparelser. Vi kan ikke læse os til hvilken type personale der tænkes på, men skal der ske besparelser kan de være både social og sundhedshjælper eller ufaglært personale. Socialtilsynet vil selvfølgelig påpege det uheldige i at fjerne den socialpædagogiske overvægt af ansatte i tilbuddene, men vores bekymring går også på, at det ikke anerkendes, at det specialiserede område har lige så meget brug for fagspecialister, som vores biler har brug for en mekaniker.

Det bliver nævnt, at der skal flere gruppeaktiviteter i tilbuddene. Det må være uvidenhed om livet på et botilbud, som begrunder et sådan forslag til besparelse. Når man bor på et botilbud, spiser man sammen, ser fjernsyn sammen, går på samme arbejdsplads, tager sammen på ferie, planlægges der arrangementer udenfor tilbuddet sker det altid i grupper. Tidligere besparelser har helt umuliggjort, at personale foretager sig noget med en enkel borger såvel i huset, som udenfor huset med mindre det skyldes private ting, så som lægebesøg, hjælp til bad og anden aktivitet som er privat.

Man lever på mange måder sammen som en familie. Forskellen er blot, at man ikke har valgt at bo sammen med sine bofæller. Man kan sige, at for det meste, kommer man til at holde af sine medboere og føler sig trygge ved at være sammen med dem.

Derfor er det også et meget stort indgreb at flytte borgere fra et tilbud, som foreslået i **AHLI – J**. Der er meget strikse regler for flytning, som ikke bare handler om at motivere borgerne og de pårørende. Der skal mere til. Så hjemtagning af denne art er ikke bare lige til – heldigvis. Med hensyn til aktivitetstilbud er lovgivningen mere fleksibel. Det kan dog ikke handle om mange borgere, så man kan undre sig over, at man vil sætte dette i værk for ganske få midler. Desuden er det ikke vores indtryk, at der er mange ledige pladser på Holbæk kommunes tilbud.

Vi kan konstatere, at ældre borgere og handicappede borgere, som ikke kan klare sig uden daglig støtte og hjælp rammes særligt hårdt af besparelserne i 2020 budget. – Vi hører til stadighed, at det specialiserede område er forfærdelig dyrt. Det er det også, men Holbæk kommune har sammen med alle andre kommuner i dette land ønsket sig opgaven i forbindelse med kommunalreformen i 2007, så det er jeres ansvar, at disse meget sårbare mennesker får et anstændigt liv.

På vegne af brugersiden i Handicaprådet i Holbæk kommune

Sytter Kristensen

Handicaprådsformand

Holbæk d. 12.01.2020